

Hengelo, juli 2011. Buurtbewoners bij het huis van een bestuurslid van Vereniging Martijn tijdens de protestmars van Partij Rechten Kind. De actievoerders willen dat de man verdwijnt uit de stad

De hetze tegen pedofielenvereniging Martijn

Wat een bof, dromen is tof

Het Openbaar Ministerie wil Vereniging Martijn via het civiele recht verbieden. De aanklacht: verstooring van de openbare orde en goede zeden. Op 16 mei diende de zaak voor de rechtbank Assen. Schrijver A.H.J. Dautzenberg, protestlid van Martijn, was erbij. De rechter doet op woensdag 27 juni uitspraak.

Door A.H.J. Dautzenberg

'EEN KIND WEET dat zijn pop niet echt is, en toch behandelt het die als echt, het huilt er zelfs dikke tranen om wanneer hij stukgaat.' Een observatie van de Portugese schrijver Fernando Pessoa, opgetekend in zijn postuum verschenen magnum opus, *Het boek der rusteloosheid*. Het vermogen om tegen beter weten in te doen alsof iets waar is, Pessoa koppelt het aan de jeugdige onschuld. Een tikkeltje naïef, want ook volwassenen weten er best raad mee. Politici liegen voortdurend de waarheid – luister naar Maxime Verhagen, Mark Rutte of Henk Bleker. Ook de pers laat zich regelmatig meezuigen door emoties in plaats van feiten. Bij een onderwerp als pedofilie bijvoorbeeld.

De ouders van een misbruikt kind deden in 2010 aangifte tegen Vereniging Martijn. Zij waren van mening dat de pedofielenvereniging tips had gegeven aan de dader, hun buurman,

'De Vereniging Martijn is een vereniging van vieze mannetjes, met gore standpunten die walging en weerzin opwekken'

die eerder was veroordeeld voor moord. Het OM en in tweede instantie het Hof Leeuwarden verwierpen de klacht. Er was geen enkele aanwijzing dat Martijn iets te maken had met het misdrijf. Sterker nog, de aangifte was gebaseerd op een leugenachtige verklaring uit 1991 (!) van de dader. Zijn eigen advocaat noemde hem een fantast. Tot zo ver de feiten.

ENKELE KAMERLEDEN bleven na de uitspraak publiekelijk herhalen dat Vereniging Martijn tips had gegeven aan de dader. Tijdens het debat over de pedofielenvereniging op 29 november 2011 corrigeerde minister Ivo Opstelten de Kamerleden als volgt: 'Mevrouw Arib (*PvdA - ahjd*) en mevrouw Gesthuizen (*hij bedoelde mevrouw Van Toorenborg, CDA - ahjd*) hebben gesproken over de *tips* en *tricks*, gegeven door Martijn. Wij horen dat vaker. Dat berust echter op een misverstand. Ik moet dat in alle eerlijkheid zeggen. Ik geef de feiten weer. Ik heb dit bij het Openbaar Ministerie laten navragen. De politie en het Openbaar Ministerie hebben nooit dergelijke aanbevelingen of tips in enige publicatie aangetroffen of in hun *checks* kunnen constateren.' Opstelten benadrukte bovendien dat de verdachte geen lid is van Martijn, en dat ook niet is geweest.

De media voelen zich ondanks de uitspraak niet geremd om de ouders, samen met letselschadeadvocaat Yme Drost, uit te nodigen wanneer Vereniging Martijn het onderwerp is. Vooral bij de christelijke omroepen zijn ze meer dan welkom. Tijdens de rechtszaak op 16 mei jongstleden zaten ze opnieuw gedrieën op de publieke tribune. Wat bleek? *EenVandaag* volgde het stel en gebruikte hun verhaal om de rechtszaak te duiden. Eén: hun verhaal is door het OM, het Hof en de minister afgeschoten. Twee: hun verhaal heeft niets, maar dan ook niets te maken met de rechtszaak die in Assen diende.

Na afloop van de rechtszaak in Assen zou Martijn-advocaat Bart Swier de pers te woord staan, inclusief *EenVandaag*. Omdat zijn gezin de avond ervoor bedreigd was, wilde hij op 16 mei niet meer voor de camera verschijnen. In zijn plaats stond ik de pers te woord, inclusief een televisieploeg van *EenVandaag*. 's Avonds wijdde de actualiteitenrubriek inderdaad een item aan de rechtszaak. Het openingsshot was meteen raak: de twee ouders liepen met hangende schouders en dito mondhoeken recht op de camera af. Vervolgens een close-up van de vrouw: 'Wij gaan door tot Vereniging Martijn verboden is.' Daarna volgden activistische woorden van hun letselschadeadvocaat Yme Drost. Het interview met mij kwam in het item *niet* aan bod.

's Avonds zou ik ook aanschuiven bij *Knevel & Van den Brink*. De dag ervoor was ik benaderd door de redactie. Of ik in de uitzending met Yme Drost wilde debatteren over de rechtszaak. Verbaasd antwoordde ik dat Drost niets met de rechtszaak te maken heeft. Jawel, zei de redacteur, Drost en zijn cliënten hebben samen met

het OM de zaak voorbereid; Drost zal ook spreken in Assen. Ik antwoordde dat ik de avond na de rechtszaak graag publiekelijk met Drost wilde debatteren, maar dat hij toch echt geen rol speelde bij de rechtszaak. De redacteur hield vol, hij had met Drost gesproken et cetera. De dag erna, enkele uren na de rechtszaak, belde hij me op. Het debat tussen mij en Drost ging niet door, 'we hebben al te vaak aandacht besteed aan het onderwerp pedofilie'.

PEDOFILIE is de afgelopen jaren uitgegroeid tot taboe nummer één in Nederland. Opgeschrikt door enkele grote zedenzaken keert ons land pedofielen massaal de rug toe. Praten over het onderwerp is bijna onmogelijk geworden, genuanceerd praten zelfs gevaarlijk. Alle angst en haat keert zich voornamelijk tegen Vereniging Martijn, de belangenclub die al meer dan dertig jaar bestaat. Van hoog tot laag klinkt de roep om de pedofielenvereniging te verbieden. Dat het daarbij meer om emotie dan om feitelijkheden draait, lijkt vrijwel iedereen voor lief te nemen. Pedofilie is vies, die kinderverkrachters moeten koste wat het kost weg.

Nadat ik lid was geworden van Martijn probeerde ik in gesprek te komen met Kamerleden over het onderwerp. Geen reactie. Ook nadat ik vanwege mijn steun aan Martijn als journalist was ontslagen door *The Financial Times* en de pers daar uitgebreid aandacht aan had besteed, zocht ik contact: opnieuw geen reactie. Ook met andere leden van Martijn hebben de Kamerleden niet gesproken. En toch hebben ze een duidelijke mening over de club.

Enkele citaten van Kamerleden, al dan niet gedaan tijdens het door een handtekeningen-

Martijn, volgens Martijn:

'Vereniging Martijn, opgericht in 1982, is een platform voor discussie over pedofilie. Vereniging Martijn strijdt voor de sociale en maatschappelijke acceptatie van kinderen-ouderen relaties. Vereniging Martijn is voor de objectieve, wetenschappelijk aantoonbare waarheid en tegen politieke terreur en discriminatie. Zij is een platform voor iedereen die tegenwicht wil bieden aan het dogma dat kinderen en jongeren geschaad worden door vriendschappen en liefdevolle intimiteit met oudere personen.'

De leden van Vereniging Martijn hebben uiteenlopende bezigheden en visies over tal van onderwerpen. Wat zij echter gemeen hebben is het streven naar een vrije en menselijke samenleving als het gaat om relaties en seksualiteit. Vereniging Martijn is tegen geweld, dwang en overmacht in relaties, zij staat open voor eerlijkheid, openheid, lust en liefde. Vereniging Martijn raadt een ieder aan zich aan de wet te houden.'

(www.martijn.org)

actie van volksheld Henk Bres afgedwongen Kamerdebat van 29 november 2011. Tofik Dibi (GroenLinks): 'De Vereniging Martijn is een vereniging van vieze mannetjes, met gore standpunten die walging en weerzin opwekken (...) Mijn onderbuik zegt: sluit ze op en gooi de sleutel weg.' Madeleine van Toorenborg (CDA): 'Dat zo'n walgelijke vereniging kan bestaan.'

Pieter Omtzigt (CDA) heeft het in zijn tweets regelmatig over de *slachtoffers* van Martijn. De slachtoffers. Politie en OM hebben tien jaar onderzoek gedaan naar Martijn en geen strafbare feiten kunnen constateren, vandaar een civiele procedure. Geen slachtoffers dus. Althans niet onder minderjarigen; onder de leden van Martijn vallen door de heksenjacht op pedofielen regelmatig de nodige (onschuldige) slachtoffers, maar daar hoor je de politici niet over.

Een paar maanden geleden was ik te gast in het live uitgezonden KRO-programma *Debat op 2*. Tegenover mij zaten (uiteraard) Yme Drost en zijn echtbaar, maar ook een verbitterde pedojager, tegenwoordig een gerespecteerd beroep. De vrouw riep dat pedofielen ongedierte zijn, ongedierte dat vernietigd moet worden. Naast haar zat Pieter Omtzigt met een uitgestreken gezicht. Hij reageerde niet op de in mijn ogen fascistische uitspraak, ook niet toen ik hem daar nadrukkelijk om verzocht, tot drie keer toe. Vervolgens opperde ik dat het wellicht een goed idee was om pedofielen een gele P op te naaien en in een kamp te stoppen. De pedojager werd helemaal enthousiast. Opnieuw vroeg ik Kamerlid Omtzigt om te reageren. Een oorverdovende stilte. De avond erna belde hij me thuis op. Kwaad. Briesend.

Wellicht voelde hij zich gesteund door vvd-minister Ivo Opstelten. Die sprak tijdens het debat op 29 november vanaf het (s)preekgestoelte expliciet de hoop uit dat de rechtbank tot een verbod komt. Op z'n minst curieus. Een minister mag zijn mening helemaal niet geven over een zaak die nog onder de rechter is; scheiding der machten is (was?) in de Nederlandse rechtsstaat een groot goed. Daarmee onderstreepte hij bovendien dat zijn corrigerende woorden richting Arib en Van Toorenborg louter voor de Bühne waren.

De vvd. Begin jaren tachtig klopte de partij nog regelmatig aan bij Vereniging Martijn (opgericht in 1982) om te praten over het onderwerp pedofilie. Toenmalig minister Korthals Altes diende in 1986 een wetsvoorstel in om de leeftijdsgrens van het verbod op seksuele handelingen te verlagen van zestien naar twaalf jaar, onder invloed van verschillende wetenschappelijke onderzoeken die aantoonde dat seks met minderjarigen niet schadelijk hoeft te zijn. De PvdA steunde de liberalen. Ook de Jonge Socialisten en de JOVD, de politici van nu, onder-

tekenden in 1986 een petitie voor de wetswijziging. Tijden veranderen, zeker, maar we moeten niet vergeten dat de wortels van Martijn in de beginjaren de nodige voeding kregen van de (liberale) politiek, in het bijzonder van de vvd.

Ook de schrijvende pers bericht vaak onge nuances over pedofilie. *Pedofiele schrijver steunt kinderverkrachters* kopte, geloof ik, *De Telegraaf* op zijn website, nadat ik als niet-pedofiel protestlid was geworden van Martijn. 'Dautzenberg geeft Marthijn Uittenboogaard, voorzitter van de Vereniging Marthijn, een massage' luidde het onderschrift bij een foto in de ochtendkrant *Spits*. Tijdens een persconferentie in Nieuwspoort liep ik achter Uittenboogaard langs om te gaan zitten. Onder het lopen legde ik mijn handen even op zijn schouders. Klik! Een massage...

Tot op de dag van vandaag plaatsen media bij berichten over Martijn en/of pedofilie een foto van Ad van den Berg, de voormalige voorzitter van Martijn die in de gevangenis een straf uitzit voor het bezit van kinderporno. Steeds hetzelfde plaatje: Ad achter zijn pc, het slechte gebit duidelijk te zien. Zo ziet een pedofiel er dus uit, dames en heren! Dat Ad door de vereniging een half jaar geleden is afgezet als voorzitter staat er meestal niet bij. Dat past niet in het plaatje.

EEN KINDER-EN jeugdpsychiater mailde mij eind vorig jaar het volgende: 'Dank voor uw bijdrage aan de zoektocht die we als samenleving moeten doen. Geen onzinnige zwart-wit mening, maar een genuanceerd verhaal.' Ik kreeg meerdere steunbetuigingen uit die hoek. De afzenders zeiden er wel bij dat zij hun mening niet publiekelijk durfden te geven, bang voor represailles...

Laten we de feiten eens op een rijtje zetten: in Nederland wonen naar schatting 150.000 (!) mensen met pedofiele gevoelens, daar zijn de onderzoekers het over eens - circa zestig daarvan zijn lid van Martijn. Nog een punt van consensus: het overgrote deel van de pedofielen zal nooit een kind misbruiken. Sterker nog, meer dan zeventig procent van de misbruiken vindt plaats binnen het gezin - zogenoemde gelegenhedspedoseksuelen. Daarnaast scoren geestelijken (dankzij het celibaat?) behoorlijk hoog.

Gezinnen zijn in ons land echter heilig, en kerken... Er is sinds het onthullende rapport van de commissie-Deetman nog geen enkel kerkraam gesneuveld. Martijn-voorzitter Marthijn Uittenboogaard (geen strafblad) wordt in zijn woonplaats Hengelo bijna voortdurend belaagd (*zie kader*). De burgemeester keurde deze acties niet publiekelijk af, in de plaatselijke krant gaf hij zelfs aan dat hij het spijtig vond dat iemand als Uittenboogaard in zijn gemeente woont. Wat is dat toch? Van (het aansluiten bij) een pedofielevereniging gaat een preventieve werking uit; de nodige wetenschappers benadrukken dit. En toch steken we liever de kop in het zand.

'Moeder snijdt lijk van dochter in stukken', las ik onlangs in de krant. Een klein bericht. Een moeder had haar vierjarige dochter gewurgd, in stukjes gesneden, die in de vriezer gestopt en

vervolgens het meisje als vermist opgegeven. Ze liep tegen de lamp. Stel nu dat een wildvreemde man (een pedofiel) dat meisje had gewurgd en in stukken gesneden? Een paginagroot artikel met een schreeuwende kop, vast en zeker. Vreemd, een kind loopt immers meer gevaar *binnen* dan buiten de muren van het huis. We weten het allemaal, maar toch moeten alleen de pedofielen het ontgelden. Hoe komt dat?

Inger Leemans, hoogleraar cultuurgeschiedenis aan de Vrije Universiteit, sprak ik na afloop van de rechtszitting in Assen. Ze had een verklaring voor de hetze. In een periode dat er langere tijd economische en/of sociale onrust is, heeft het volk behoefte om zich opnieuw moreel te ijken. Collectief. Dat leidt tot zondebokken, tot een ventiel om de onrust te laten ontsnappen. Op die manier ontstaat er weer zelfvertrouwen, of iets wat daarop lijkt. Ik weet niet of dat

Een maandje Mart(h)ijn

Zomaar een maandje in 2011 bij Marthijn Uittenboogaard (geen strafblad) in Hengelo:

4 juli Demonstratie voor ons huis van 150 man.

Kiezelstenen tegen ruiten gegooid, pedo op deur geverfd en op garagedeur, tegen ruiten gebonkt, lantaarntje uit voortuin gesloopt, met olie lantaarntje op ruit: pedo.

XX juli Eieren tegen de ruiten.

XX juli Partner wordt buiten bedreigd door agressieve man.

9 juli (22.00) Ruit garagedeur stuk gegooid, Brandende sigaret door brievenbus garage gegooid. Tijdens kijken schade boze man die Uittenboogaard klap in gezicht geeft. We kunnen snel naar binnen en deur dichtduwen terwijl de man aan de andere kant duwt.

16 juli (01.00) Roze verf tegen gevel en ruit woning gegooid. Door brievenbus ammoniak naar binnen gegoten. Tomaat gegooid. Steen gegooid.

16 juli (01.15) Schelden en schop tegen deur. Politie heeft namen groepje genoteerd.

17 juli (02.13) Bankje voor het huis als stormram gebruikt tegen ruit en bierflesje gegooid.

17 juli (05.30) Steen door ruit en bierflesje gegooid. Paar minuten na gooien steen: dader fietst lachend voorbij.

17 juli (13.00) Bedreiging op straat.

19 juli (15.28) Groepje alloctonen gooit ei tegen ruit.

22 juli (23.42) Steen door voorzetruit gegooid.

28 juli (01.31) Twee stoeptegels door ruit gegooid. Vloer beschadigd.

31 juli (04.10) Zwarte standaard van een rood-witte verkeerspaal door ruit en verkeersbord aan paal achtergelaten.

31 juli (05.45) Iemand roept hard 'kankerpedo' en iemand belt aan.

1 augustus (nacht) Drie jongens gooien elk een baksteen door de ruiten.

2 augustus (nacht) Vijf jongens gooien elk een baksteen door de ruiten. Ruit van de voordeur compleet verwoest, deur zelf ook kapot. Ruit voorkant huis kapot en kunststof kozijnen kapot. Vloer in gang beschadigd.

Den Haag september 2011. Henk Bres biedt de Tweede Kamer een petitie aan die oproept tot een verbod op Vereniging Martijn

Hengelo, juli 2011. Jos Aalders van Partij Rechten Kind heeft het woord voor het huis van een bestuurslid van Vereniging Martijn.

DAVID VAN DAM / HH

zo is, zelf denk ik dat we het kind politiseren. Als het laatste symbool van de onschuld tillen we het in deze bezoedelde tijden boven onze hoofden, een poging om 'onze toekomst' veilig te stellen - of in elk geval richting te geven. Het kind als richtingaanwijzer.

Leemans wees mij ook op een ontwikkeling die al enige tijd gaande is binnen de academische wereld. Onderzoekers mogen alleen nog promoveren op het onderwerp pedofilie als hun onderzoek een directe link heeft met behandelmethoden. Verschillende wetenschappers zijn in het verleden in de problemen geraakt omdat ze in onderzoeken aantoonde dat pedoseksuele contacten *niet altijd* schadelijke effecten teweegbrengen. Bij het onderwerp pedofilie schieten *alle* kasten in een kramp.

En onder, of beter gezegd dankzij dit gesternte begint het OM een civiele rechtszaak tegen Vereniging Martijn. Vorig jaar sneuvelde dit voornemen nog na een lange voorbereiding. Op 18 juni 2011 concludeerde het OM na intensief onderzoek dat het verbieden van Martijn niet mogelijk is. Het verwees daarbij ook naar een onderzoek van de landsadvocaat. Minister Opstelten in zijn brief aan de Tweede Kamer d.d. 5 september 2011: 'Recent is alles wat over de vereniging bekend was opnieuw tegen het licht gehouden. De op dat moment beschikbare informatie leverde ook in onderling verband bezien, geen verdenking op ter zake van door de vereniging gepleegde strafbare feiten. Het OM heeft toen onvoldoende aanknopingspunten gevonden voor een succesvol verzoek van verbodenverklaring op grond van art. 2:20 BW.'

Op 22 november 2011 herhaalde de minister dit standpunt in een andere brief aan de Tweede Kamer. Twee dagen na deze brief koos het OM voor een ommezwaai. Er zijn weliswaar geen nieuwe feiten gevonden, maar volgens de kort daarvoor nieuw aangetreden voorzitter van het

Henk Bres zei bij Knevel en Van den Brink onder meer dat meiden van twaalf, dertien er tegenwoordig best lekker uitzien

College Procureurs-Generaal, mr. Bolhaar, is er sprake van 'voortschrijdend inzicht'. Minister Opstelten is iets duidelijker in zijn argumentatie. In de Tweede Kamer zegt hij: 'Gelet op het gevoel in de samenleving vond het College PG nu dat de weg naar het Burgerlijk Wetboek kon gevonden worden.' Het gevoel in de samenleving. Hij bedoelde het onderbuikgevoel.

DE GANG naar de rechter werd dus ingezet. Het OM moet aannemelijk maken dat (de werkzaamheden van) Vereniging Martijn in strijd (zijn) is met de openbare orde. Zowel in het verzoekschrift als in het requisitoir van 16 mei beweert het OM dat Vereniging Martijn een ernstig gevaar oplevert voor de kinderen in Nederland. De vereniging heeft weliswaar geen strafbare feiten gepleegd, maar 'het *gedachtegoed* en de wijze waarop dit wordt geuit moet als een ernstige bedreiging voor de lichamelijke en seksuele integriteit van het kind worden gezien'. Het doelt daarbij hoofdzakelijk op de website van de vereniging. Het OM typeert de site als 'een subcultuur waarin seksuele relaties tussen volwassenen en kinderen wordt vergoelikt en zelfs verheerlijkt'.

Sinds de oprichting in 1982 archiveert de vereniging alles wat er op het gebied van pedofilie verschijnt. Ook het ledenblad uit de beginjaren is gedigitaliseerd en voor iedereen toegankelijk. Wetenschappelijke publicaties, lezersbrieven, verhalen, interviews, het archief is veelomvattend. Er staan ook de nodige artikelen op die duidelijk 'anti-pedofiel' zijn, onderzoeken die de schadelijke gevolgen van pedoseksuele hande-

lingen benadrukken. Het archief omvat inmiddels tienduizenden citaten.

Het OM heeft de teksten en afbeeldingen op de site getoetst aan het zogenaamde bah-criterium. Zoals gezegd zijn ze niet als kinderporno aan te merken, maar krijgen ze als beoordeling een hoog of laag bah-gehalte. Niet alleen uiterst subjectief, maar ook volstrekt ongeloofwaardig. Bovendien dateren vrijwel alle door het OM als bah geclassificeerde afbeeldingen en teksten uit begin jaren tachtig, de tijd dat er een andere (liberale) wind door Nederland waaide. Een voorbeeld van een door een lezer ingezonden gedicht dat het OM classificeert met een *hoog* bah-gehalte:

Ik zou maar wat graag
In een bootje met je varen
Je minnen
Je kussen
Je lichaam tegen mij
Ik streek in mijn dromen
Overall waar ik wil komen
En jij vindt het fijn
Gedachten zijn vrij
Het is een cliché
Maar wat ik net schreef
Is slechts een kans op honderd
Realiteit
We leven in een wereld
Waar zo'n dingen niet kunnen
Maar gelukkig
Wat een bof
Dromen is tof
En t kan geen kwaad

VOLGENS het OM wordt in dit gedicht de liefde voor kleine jongetjes verheerlijkt. Wat een bof/dromen is tof. Nee, zegt het OM, dromen vormt een ernstig gevaar voor de kinderen in Nederland. Het OM bekritiseert ook een op de website geplaatste recensie (opnieuw uit de jaren tachtig) waarin een boek van Kees Verheul wordt besproken. In de recensie is een expliciete pedoseksuele passage uit het boek opgenomen. Het OM: 'Kennelijk bedoeld om seksueel te prikkelen.' Bij een recensie van een boek van senator Brongersma schrijft het OM: 'Expliciet citaat, goed bruikbaar in verzoekschrift.'

Op de site van Martijn staan de nodige expliciete teksten, maar nergens is er volgens het OM sprake van kinderporno. Ze zijn alleen maar bah. Tijdens de rechtszaak in Assen las de officier van justitie zo'n passage voor. Over een jongetje dat gaat kamperen en wordt verleid door een volwassen man. De officier sprak de tekst uit alsof ze iets smerigs had gegeten. Ik probeerde niet te lachen. Veel romans en/of gedichten van de winnaar van de P.C. Hooftprijs (1969) en de Prijs der Nederlandse Letteren (2001) en de meermaals koninklijk onderscheiden (1974, 1993) schrijver Gerard Reve zijn een stuk explicieter; moeten die nu vanwege een hoog bah-gehalte uit de schappen worden gehaald? Sinds wanneer zijn gedachten niet meer vrij? Iedereen heeft recht om te dromen, fantaseren en verlangen – en mag daar verslag van doen.

Niet alle voorzitters van Martijn hebben het in het verleden bij dromen gelaten. *RTL4 Nieuws* berichtte op 21 juni 2011 dat acht voormalige bestuursleden zijn veroordeeld voor zedendelicten. Dat leidde tot veel onrust. Dat blijken er in de praktijk minder te zijn. Drie, concludeert Bart Swier in zijn verweerschrift. In de Tweede Kamer zitten *op dit moment* meer mensen met een strafblad (negen, waaronder zeven van de pvv) dan er *in dertig jaar* in het

bestuur van Martijn hebben gezeten. Dat neemt niet weg dat de vereniging eind 2011 heeft besloten niet langer leden met een strafblad toe te laten tot het bestuur. Misschien kan de Kamer, ook een vertegenwoordigend orgaan (wat heet), daar een voorbeeld aan nemen. Voortschrijdend inzicht, zeg maar. Overigens heeft het OM geconcludeerd dat de antecedenten van de voormalige bestuurders niet aan de vereniging zijn toe te schrijven.

NOG EEN DONKER gesternte: de zaak-Robert M. Misschien wel de ernstigste ontuchtzaak ooit in Nederland. De afgelopen maanden zaten de pers en de politiek er met de neus bovenop. Kamerlid Arib (PvdA) legde publiekelijk een verband tussen de zaak en Vereniging Martijn. De politie en het OM konden geen enkele link vaststellen. Maar opnieuw was het kwaad al geschied. De onrust groeide. Henk Bres kreeg overall een platform om zijn pedohaat te spuien en haalde ondertussen handtekeningen op om de vereniging te laten verbieden. Giel Beelen, als dertiger een relatie begonnen met een minderjarige, gebruikte zijn (publieke) zendtijd om mensen op te roepen de petitie te ondertekenen.

Henk Bres (met strafblad) lijkt als voormalig eigenaar van een seksclub en presentator van een pornoprogramma niet de meest aangewezen figuur om het morele geweten van Nederland te vertegenwoordigen. De pers bekritiseerde hem echter nauwelijks. In een uitzending van *Knevel & Van den Brink* mocht hij zijn verhaal vertellen. Hij zei onder meer dat meiden van twaalf, dertien er tegenwoordig best lekker uitzien. Beide presentatoren reageerden vreemd genoeg niet op deze uitspraak. Zij waren zichtbaar blij met zijn initiatief.

Dat het OM onder de grote druk is gaan zwalken is enigszins te begrijpen. 'De Vereniging vormt een bedreiging voor of is gericht op het toebrengen van schade aan de lichamelijke en psychische gezondheid en integriteit van het kind', luidt het in het pleidooi van de officier van justitie, mevrouw De Meijer. 'Het gaat in deze niet om de vraag of de Vereniging Martijn de maatschappij ontwricht, maar om de vraag of dat het geval is als datgene wat zij propageert, wordt nagevolgd.' Dat 'propageren' is op zich al tendentius, de aanname 'stel dat' is ronduit boterzacht.

De rechter zal hier terecht geen boodschap aan hebben en Martijn niet (kunnen) verbieden. De vrijheid van meningsuiting en van vereniging is een groot goed. De vereniging vormt al ruim dertig jaar een plek waar mensen met pedofiele gevoelens met elkaar kunnen spreken. Martijn benadrukt bovendien in al haar uitingen dat haar leden zich aan de wet moeten houden (het OM noemt dit 'een uiterst zwakke waarschuwing – als het al een waarschuwing is'). De vereniging wil weer meedoen aan de openbare discussie over pedofilie, in de meest brede zin van het woord. En dat mag, ook juridisch. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, in 2003: 'In het kader van de vrijheid

De persoonlijke gevolgen

Op 2 juli 2011 meldde ik me aan als lid van Vereniging Martijn. Ik deed dat uit protest tegen de heksenjacht op pedofielen. Ik verdedig daarmee de vrijheid van meningsuiting en vereniging. Ook wil ik laten zien dat pedofielen geen monsters zijn, maar mensen met wie je kunt praten.

Mijn lidmaatschap kwam me op de nodige (doods)bedreigingen te staan. Die bundelde ik samen met de bedreigingen aan Martijn in de poëziebundel *Smerig Gezwel Wat Je Bent*, om geld op te halen voor een advocaat voor Martijn. De meeste bedreigingen waren anoniem. Henk Bres schreef wel openlijk in het Haagse weekblad *De Posthoorn*: 'Normaal ben ik echt heel makkelijk en niet gauw boos te krijgen, maar ik vind dat deze soeplul nooit meer mijn naam in zijn mond mag nemen of opschrijven want anders ga ik toch misschien effe met hem praten en er voor zorgen dat hij zijn Kerstdiner door een slangetje krijgt.' Alleen de website *Frontaal Naakt* bekritiseerde Bres en *De Posthoorn*.

Bij uitgeverij Contact, mijn uitgever, kwamen ook bedreigingen binnen. Met leuzen bekladde boeken van mijn hand werden door de brievenbus gegooid.

Collega-schrijvers hekelden mijn actie. Joost Zwagerman in de *Volkscrant*: 'Onnavolgbaar was zijn van de daken geschreeuwde besluit om, hoewel zelf geen pedofiel, lid te worden van Martijn (...). Een prozactie op zijn tijd zou een hele opluchting betekenen voor Dautzenberg (...). Terwijl ik dit schrijf is hij vermoedelijk druk bezig de Nederlandse Vereniging van Satanisme op te richten.' Jan Mersbergen op zijn site: 'Pedofielen kunnen beter rustig blijven. Helaas geven zij er de voorkeur aan te schermen met het grote goed van de vrijheid van meningsuiting, net als Dautzenberg.' David Pefko op *De Contrabas*: 'Het zijn allemaal spelletjes om op een verkeerde manier in de aandacht te staan (...). Nou ik moet het nog zien, Dautzenberg, net als je lidmaatschapskaart en over een jaar eventueel de kinderporno op je computer.'

Naast schrijver ben ik econoom. Samen met Erik Hannema werk ik als freelance journalist/tekstschrijver. Onze belangrijkste klant, *The Financial Times*, droeg mij op om publiekelijk pedofielen op te roepen om zich te laten behandelen. Reden was een verzoek van Pensioenfonds Zorg en Welzijn (PZW) om mij uit de redactie te verwijderen – hoofdredacteur

van meningsuiting zijn zelfs uitlatingen die kwetsen, choqueren en verontrusten toelaatbaar.'

Hoe zal het Europees Hof de recente dreigementen van Bres en consorten beoordelen? Verliest het OM de zaak, dan nemen zij naar eigen zeggen het recht in eigen hand. Ze gaan met twee bakstenen op pad om die viereriken zelf wel eventjes te castreren. Volgens de informatie van Vereniging Martijn circuleren er al lijs-

Anke Claassen was al een half jaar op de hoogte van mijn lidmaatschap. Ik weigerde die geestelijke verknechting. Enkele weken daarna werd ik ontslagen: 'The reason for this termination is due to Mr Dautzenberg's support with the organisation known as Vereniging Martijn (...). The states aims of Martijn are extremely unpleasant and run totally contrary to the values of our own organisation.' Ook Erik Hannema was niet meer welkom. *The Financial Times* sloot zich vervolgens als een oester, ook voor de pers. PZW ontkent alle betrokkenheid.

Ik schakelde een advocaat in. *The Financial Times* bleef resoluut: 'FT as an organisation stands for certain values – ethics and integrity are the heart of everything we do (...). In our view, Mr Dautzenberg has misused and abused that right (freedom of expression) by participating in and acting as spokesman for Martijn, as illustrated by the civil action taken by the public prosecutor this week in the Netherlands which seeks to ban Martijn (...). Our strength of feeling on this issue is such that we would rather be ordered to compensate your clients by a court than make a payment voluntarily to any individual associated with an organisation such as Vereniging Martijn.' Op de vraag van de advocaat waarom Erik Hannema niet meer voor *The Financial Times* mag werken, luidt het antwoord: 'The invoices were stated to be from "Dautzenberg en Hannema" with a single bank account for payment.'

Ik vroeg de Nederlandse Vereniging van Journalisten om advies. De reactie: 'Wij hebben geen mening, aangezien wij niet reageren op individuele gevallen.'

Een tweede klant, de Universiteit van Tilburg, volgde. Samen met hoogleraar Gerry Dietvorst en universitair onderzoeker/docent Michael Visser ontwikkelden Dautzenberg en Hannema een revolutionair arbeidsmarktconcept. Begin 2012 zou dat worden getest binnen een pilot. Visser belde me na de FT-commotie op met de mededeling dat de samenwerking werd opgeschort. 'We zijn bang voor imagoschade door je betrokkenheid bij Martijn.' Een aangevraagd gesprek kwam er niet. Wel werd Erik Hannema na twee maanden opgebeld door Dietvorst: 'We zijn niet gestopt vanwege Martijn, dat is een misverstand. We hebben onvoldoende fte's om de pilot te starten.'

Ook de nodige andere klanten lieten niks meer van zich horen. Dautzenberg en Hannema overwogen om met hun bedrijf te stoppen.

ten met mogelijke doelwitten op internet. Geen enkele bestuurder die er iets van zegt, laat staan deze razzia afkeurt.

A.H.J. Dautzenberg (1967) is schrijver. Hij publiceerde onder meer de verhalenbundel Vogels met zwarte poten kun je niet vreten (2010) en de roman Samaritaan (2010)

(Met dank aan advocaat Bart Swier)